

[Erlendsson]

regering ulovligt havde lukket for danske fiskere. Det havde været forståeligt, om Kirk da havde givet luft for sin skuffelse netop med ordene: jeg siger ikke, at den danske regering er ond mod fiskerne. Jeg siger, at den er ussel.

Jeg behøver næppe igen i enkeltheder at gennemgå fremskridtspartiets lovforslag om fiskerikrigsomkostninger. De hører til den slags udgifter, som det klart er en statsopgave at afholde. Vi ønsker, at staten skal erstatte direkte tab, altså tab, der lides af skibes ejere og besætninger. Selv om de indirekte tab i nogle tilfælde ville være langt større, har vi ikke taget dem med, da de vil være vanskelige at afgrænse.

Jeg har naturligvis mærket mig, at samtlige ordførere enten har afvist forslaget eller har erklæret, at det er uaktuelt. Nu er der fred i EF-havet, siger man. Regeringen har trukket sine sagsanlæg mod den britiske regering og Kommissionen tilbage og har dermed stadfæstet udelukkelsen af danske fiskere. De må ikke mere udøve deres historiske rettigheder i mange fiskevande omkring de britiske øer.

Uenigheden mellem Storbritannien og Danmark er i realiteten ordnet bilateralt, og regeringen har sluttet fred på modpartens betingelser, men det er forkert heraf at slutte, at vort lovforslag derfor skulle være uden interesse. Selv om alle indsigtfulde jurister mener, at Kent Kirk vil vinde sin sag, når den engang, måske i 1984, bliver endeligt afgjort, så er der ingen, der med absolut sikkerhed kan garantere herfor. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at hvis folketinget beslutter at solidarisere sig ikke bare juridisk, hvad fiskeriministeren har stillet i udsigt, men også økonomisk med Kent Kirk, så vil det ikke kunne undgå at præge kommende forhandlinger i Ministerrådet om fælles fiskeriordninger på en for Danmark gunstig måde. De aftaler, regeringen for et par dage siden mere eller mindre entydigt har truffet på fiskerierhvervets vegne, vil nemlig fortsat stride mod Romtraktatens artikel 7, indtil denne traktat ændres, hvad der jo ikke er umiddelbar udsigt til.

Om danske forhandlere i en måske ikke særlig fjern fremtid kan drage nytte af en af Kirk vunden proces, vil naturligvis afhænge af, om en mere realistisk, mere vågen og en i EF-sammenhæng mindre behagesyg dansk

regering vil forstå, hvilke ulykker der med den netop foretagne knæbøjning for Peter Walker og Mrs. Thatcher er tilføjet det danske fiskerierhverv og dermed dansk økonomi.

Lad mig tilføje, at den nuværende fiskeriminister og udenrigsminister ikke med rette kan tillægges hele skylden for de ulykker, virksomhedslukninger og fallitter, der nu kan ventes at følge i kølvandet på, hvad der med et flot udtryk kaldes »EFs fælles fiskeriordning«. Det var en utilgivelig fejl, at daværende fiskeriminister Hjortnæs sidste sommer i tavshed så til, mens England og Frankrig ordnede sig indbyrdes og derefter kunne samle de andre mindre fiskerinationer i en ni'er-sammensværgelse mod den store fiskerination Danmark.

Stubkjær Pedersen (CD):

Det eneste positive, jeg synes der kan siges om dette lovforslag, er, at det da i hvert tilfælde ikke er kedelig læsning. Selv de slesvigske krige kommer vi omkring i bemærkningerne. Skal man læse det som et seriøst lovforslag, som folketingsmedlemmer seriøst skal behandle, synes jeg, det er trøls læsning, men det er vel heller ikke meningen, at det skal tages så seriøst. Formålet med det er vel, at også fremskridtspartiet gerne vil lave et medieflip på de fiskeriproblemer, som nu heldigvis er løst.

Jeg vil godt som repræsentant for det ene af regeringspartierne sige, at vi er klar over, at det har været vanskelige forhold, fiskeriministeren har haft at forhandle under. Vi er overbevist om, at den løsning, han og dermed regeringen er kommet frem til, er den bedst mulige løsning.

Jeg skal afvise forslaget.

Glistrup (FP):

Efter at regeringen er kommet frem til den værst tænkelige løsning af alle de mange gode muligheder, som Danmark havde frem til i tirsdags, må vi konstatere, at det er meget tragiske skæbnestunder, dansk fiskeri og dansk fiskeriindustri går i møde.

Hr. Svend Heiselberg kan i og for sig have evig ret i, at det langt, langt vigtigste, når man nu engang har tilføjet dansk industri og dansk fiskeri det dødsstød, som fiskeriministeren tilføjede dem dernede ved champag-